

S. Andreas – 23ste Zondag door het Jaar – 5 sept. 2021

Wat is het echte wonder?

Eerste lezing (Jes. 35, 4-7a)

God spreekt tot de profeet Jesaia: “ Zeg tegen mensen die radeloos zijn: ‘Houd moed, wees niet bang, hier is uw God; Hij komt u redden.’ Dan worden de ogen van de blinden geopend en de oren van de dove geopend. Dan danst de kreupele als een hert en juicht de tong van de stomme. En water welt op in de woestijn, rivieren in het dorre land. Het verschroeide land wordt een meer, de dorstige grond een waterrijke fontein.”

Inleiding:

Als Jezus een lamme geneest, zegt Hij: "sta op"; als Hij een doofstomme geneest, zegt Hij: "ga open". En de man die eerst doof was, hoorde, en hoorde er zó weer helemaal bij. Dáár is het hele leven van Jezus op gericht: heel worden, erbij horen. Ook wij hebben dat vermogen in ons en worden ertoe uitgenodigd, om altijd bevrijdend en helend in het leven te staan. Ook wij kunnen mensen, arm of gehandicapt, heel maken, laten voelen dat zij erbij horen, helemaal. Het is de zin van het leven; we gaan daar straks over nadenken.

Overweging:

Wat is het echte wonder? is het thema van deze viering.

In de eerste lezing hoorden wij deze woorden: ‘Kreupelen zullen springen als herten, de mond van de stomme zal jubelen’. Als ik deze woorden tot me laat doodringen, is de verbinding met de paralympics in Tokio gauw gelegd; gehandicapten springen van blijdschap een gat in de lucht, blij dat ze mogen laten zien wat zij kunnen, blij dat zij mee mogen doen, blij dat ze erbij mogen horen.

Mensen brachten iemand bij Jezus, die doof was en moeilijk sprak. Voor een dove is het moeilijk in gezelschap om erbij te blijven; het ontgaat hem vaak waar het gesprek over gaat, en de anderen hebben het vaak niet in de gaten. En als hij/zij ook nog moeilijk praat, dan leidt zo'n dubbele handicap tot grote eenzaamheid; mensen hebben geen geduld om naar haar/zijn gehakkel te luisteren; hij zegt dan maar niets meer, wordt stil, voelt zich erbuiten.

Iets dergelijks gebeurt ook, als anderen je het gevoel geven, dat je niet de moeite waard bent om naar te luisteren; als ze je letterlijk doodzwijgen, jouw woorden afkappen en voor jou invullen, wat zij denken dat jij wilt zeggen; je raakt erbuiten,

vereenzaamt, wordt stil. Er zijn nog zoveel meer redenen waarom men eenzaam kan zijn; mensen die gehuwd zijn, verstaan elkaar soms niet meer; of zij die - om wat voor redenen dan ook - nooit een partner gevonden hebben, de pijn kennen van het alleen in het leven staan; of zij die door pesterij buiten de groep raken, zich terugtrekken.

Hoe weldadig is dan een ontmoeting, een echte ontmoeting met een vriend/in, een vertrouwelijk contact, waarin men zich veilig voelt, waarin men zich eerlijk durft te uiten over zijn gevoelens van eenzaamheid, over zijn pijn, over zijn hunkering. Zo iemand op je pad tegenkomen is een geschenk en doet je leven (leven met grote letters). Verrast door de ontmoeting van zo'n vriend/in op je weg, die duidelijk belangstelling voor je heeft, opent jou, doet je prijsgeven wat er diep in je leeft. Ineens komt er iemand in je leven, die je wel ziet staan, die naar je omziet, die naar je luistert. Dat is helend, dat is genezing, dat is God, zegt Etty Hillesum ; 'God tot God' noemt zij zo'n ontmoeting, waarin twee mensen het diepste in henzelf met elkaar kunnen delen.

Ja, hoe weldoend, hoe helend, is het voor iemand - die buiten de gemeenschap is geraakt - als er zo iemand op zijn/haar weg komt, die betrokken is, aandacht heeft, de moeite neemt om te luisteren, jouw eenzaamheid aanvoelt en je doet voelen, dat je erbij hoort.

Zo iemand is Jezus; nu ben ik terug bij het evangelieverhaal van vandaag. Het lijkt of Hij een magische kracht bezit: "ga open", zegt Hij. Jezus is een goede luisteraar, zo blijkt uit het evangelie van vandaag. Hij is er voortdurend op uit - het is zijn grondhouding - om mensen te genezen, te helen, te doen opstaan, binnen de gemeenschap te halen/houden. Hij trekt als het ware de dove weer helemaal binnen de gemeenschap. "Je hoort erbij!" Zou dat niet het wonder van de genezing zijn, door Hem verricht, het echte wonder? Ik ben geneigd om dát te denken. Jezus maakt de Naam van God - "Ik ben er voor jou" - helemaal waar; Hij is voor de ander zo goed als God.

En nu naar onszelf: wat betekent dit verhaal voor ons, wat kunnen wij? Ook wij kunnen handelen als Jezus, zoals Hij in de huid van de ander kruipen (empathie noemen we dat) , proberen aan te voelen wat het betekent: doof te zijn, niet kunnen praten, en daardoor eenzaam te zijn. Ook wij kunnen door alert te zijn, mensen die eenzaam zijn of dreigen te worden, binnen de gemeenschap halen/houden, hen echt laten voelen dat ze erbij horen. Ook wij kunnen er gevoelig voor zijn, het geduld opbrengen, dat de ander zijn/haar gedachten of gevoelens helemaal kan uitspreken, ook al gaat dat moeizaam. Soms durven

eenzame mensen erom te vragen; soms wagen ze het erop naar een ander toe te gaan en hun pijn/behoefte kenbaar te maken; zo iemand was Claudia de Breij; 'mag ik dan bij jou?' , zong zij. Maar die ander moet dan wel iemand zijn, die luisterbereidheid uitstraalt, voor 100% er voor openstaat.

Deze grondhouding, voor 100% er voor iemand zijn, is goud, 24 karaats, goddelijk: want dán vindt genezing plaats, heling; dán gebeurt hét wonder, het échte wonder: 'kreupelen zullen springen als herten, de mond van de stomme zal jubelen'.

Moge onze gemeenschap steeds meer zo'n gemeenschap worden, waarin dat gebeurt. Amen.